

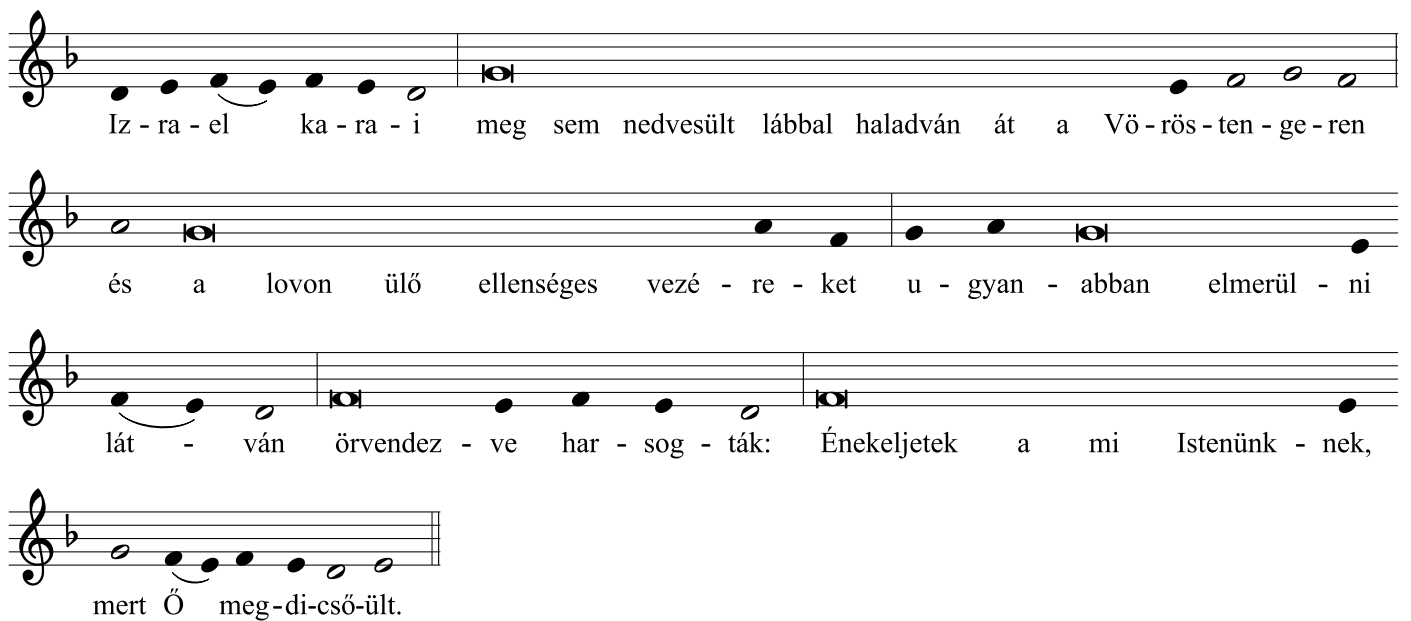
ÚRSZÍNVÁLTOZÁSI KÁNON, 4. HANG

1. óda, 1. változat

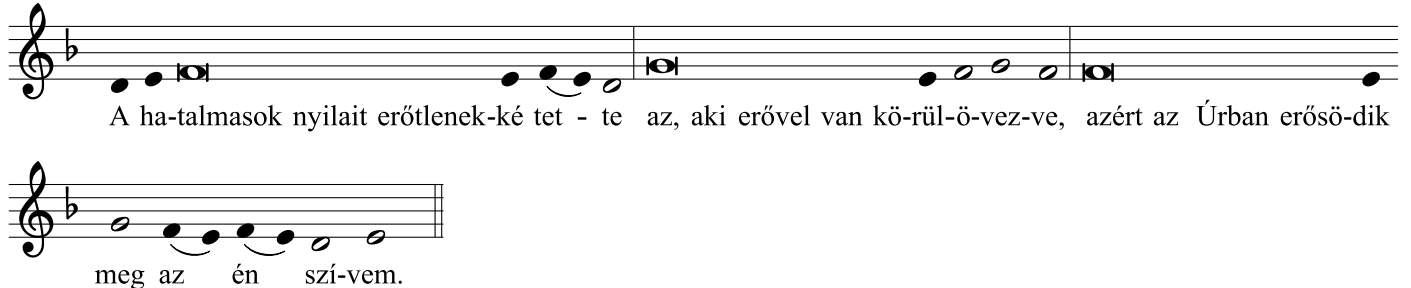
Iz-ra-el ka-ra-i meg sem nedvesült lábbal haladván át a Vö-rös-ten-ge-ren és a lo-von-ü - lő
el-len-sé-ges ve - zé-re - ket u-gyan-abbán elmerül-ni-lát - ván örvendezve har - sog - ták:
Énekeljetek a mi Istenünk-nek, mert Ő meg-di-cső-ült.

1. óda, 2. változat

Iz - ra - el ka - ra - i meg sem nedvesült lábbal haladván át a Vö - rös - ten - ge - ren
és a lovon ülő ellenséges vezé - re - ket u - gyan - abban elmerül - ni
lát - ván örvendez - ve har - sog - ták: Énekeljetek a mi Istenünk - nek,
mert Ő meg-di-cső-ült.

3. óda

A ha-talmasok nyilait erőtlenek-ké tet - te az, aki erővel van kö-rül-ö-vez-ve, azért az Úrban erősö-dik
meg az én szí-ve-m.

4. óda

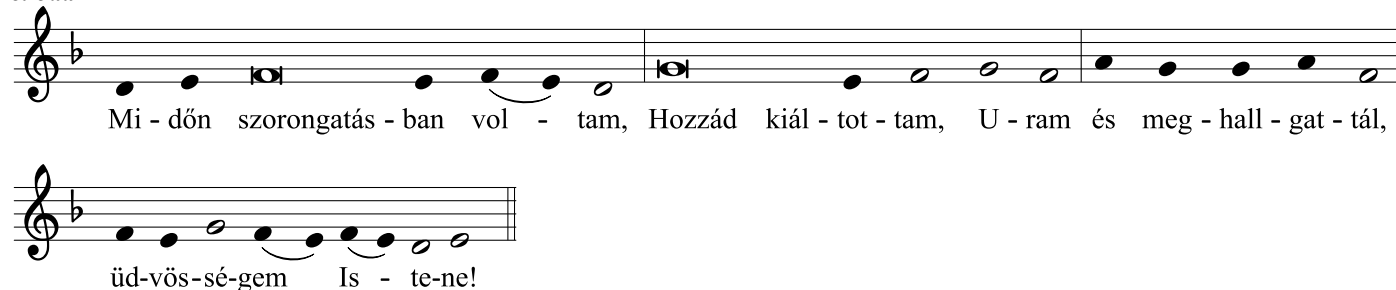
Hal-lot-tam a ti dicsőséges gondviselésedről, Krisztus Is-te - nünk, mert megszület-tél a Szűz-től,
hogy megmentsd a bajjoktól minda-zo-kat, kik hoz-zád így ki-ál-ta - nak: Dicsőség a te
ha-tal-mad-nak, U-runk!

5. óda

A-ki világossággal hasítottad szét az ős-kö-döt, mint világosságban élő Te-rem-tő-jü-ke-t, ma-gasztal-nak
a te mű-ve-id. Ve-zé-reld a mi uta-in-kat is a te vi-lá-gos-sá - god-ban!

6. óda

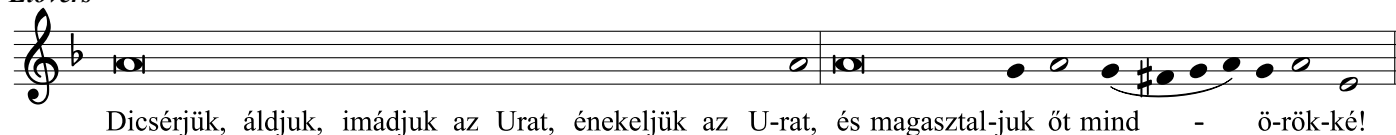
Mi - dőn szorongatás - ban vol - tam, Hozzád kiál - tot - tam, U - ram és meg - hall - gat - tál,
üd-vös-sé-gem Is - te-ne!

7. óda

Az Ábrahám-tól szárma-zott if - jak haj-dan Ba-bi-lon-ban a kemence lángjait leti-por-ták
és him-nuszokban kiál-tot-tak föl: Áldott vagy te, a-tyá-ink-nak Is - te-ne!

Elővers

Dicsérjük, áldjuk, imádjuk az Urat, énekeljük az U-rat, és magasztal-juk őt mind - örök-ké!

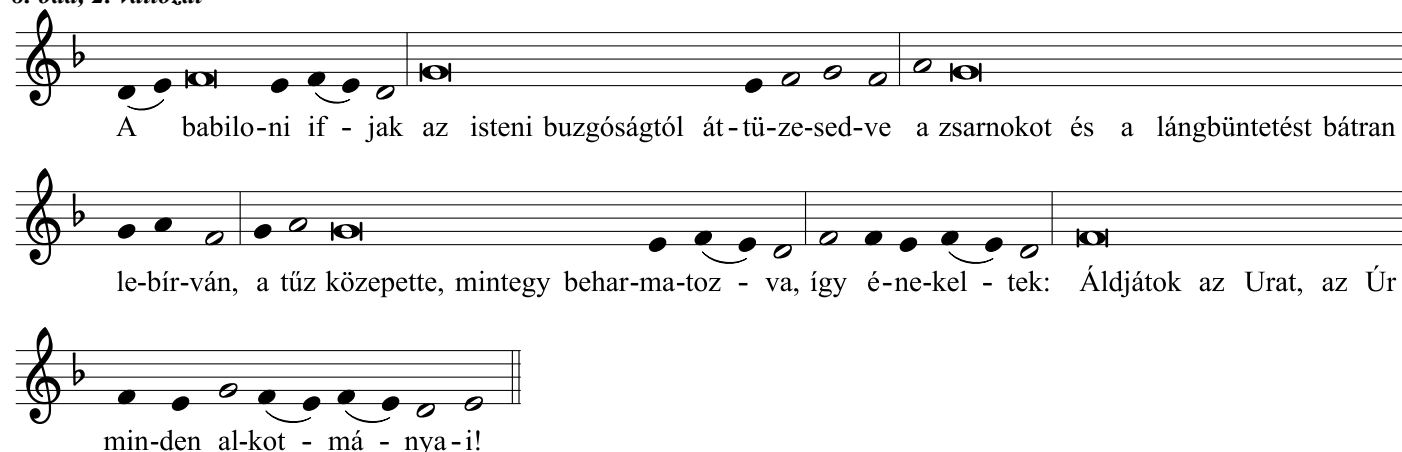
Úrszínváltóási kánon

8. óda, 1. változat

A babilo-ni if - jak az isteni buzgóságtól át-tü-ze-sed-ve a zsarnokot és a lángbunte-tést
bát - ran le-bír-ván, a tűz kö-ze - pet-te, mint-egy beharmatozva, így é - ne-ke - l - tek:
Áldjátok az Urat, az Úr min-den al-kot - má - nya-i!

8. óda, 2. változat

A babilo-ni if - jak az isteni buzgóságtól át-tü-ze-sed-ve a zsarnokot és a lángbüntetést bátran
le-bír-ván, a tűz közepette, mintegy behar-ma-toz - va, így é-ne-ke - l - tek: Áldjátok az Urat, az Úr
min-den al-kot - má - nya-i!

Magasztalás

Ma - gasz-tald, ma gasz-tald, én lel-kem, én lel-kem a Tá-bor he - gyén
szí-né-ben átválto-zott U-run - kat!

9. óda

E-nyész-hetetlenként jelent meg a te szü-löt - ted, mert Isten származott a te á-gyé-kod-ból,
ki láthatólag testet viselt e föl-dön, és az emberek-ke - l e-gyütt élt. Azért téged, Is-ten-szü - lő,
mind-nyá-jan ma-gasz - ta-lunk.